

Sygn. akt IC 600/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 grudnia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział I Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący	SSO Alina Gąsior
Protokolant	Daria Mazerant

po rozpoznaniu w dniu 23 listopada 2015 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z powództwa **(...) Spółki z o.o. w S.**

przeciwko **W. G. i G. Fabryka (...). G., K. (...) Spółce jawnej w (...) w S.**

o zapłatę

- zasądza solidarnie od pozwanych W. G. i G. Fabryka (...). G., K. (...) Spółki jawnej w (...) w S. na rzecz powoda (...) Spółki z o. o. w S. kwotę 1. 000. 000 (jednego miliona) złotych z ustawowymi odsetkami liczonymi w stosunku do pozwanego W. G. od dnia 6 czerwca 2015 roku do dnia zapłaty i w stosunku do pozwanego G. Fabryka (...). G., K. (...) Spółki jawnej w (...) od dnia 24 czerwca 2015 roku do dnia zapłaty;
- zasądza solidarnie od pozwanych W. G. i G. Fabryka (...). G., K. (...) Spółki jawnej w (...) w S. na rzecz powoda (...) Spółki z o. o. w S. kwotę 19. 717 (dziewiętnaście tysięcy i siedemset siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu w tym kwotę 7. 200 (siedem tysięcy dwieście) złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego;
- nakazuje ściągnąć solidarnie od pozwanych W. G. i G. Fabryka (...). G., K. (...) Spółki jawnej w (...) w S. na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim) kwotę 37. 500 (trzydzieści siedem tysięcy pięćset) złotych tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej.

SSO Alina Gąsior

Sygn. akt I C 600/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 2 marca 2015 r. pełnomocnik powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S., wniósł o orzeczenie nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym, że pozwany W. G. ma zapłacić na rzecz powoda kwotę 1.000.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu, w tym opłaty sądowej i kosztami zastępstwa procesowego, a w przypadku wniesienia przez pozwanego zarzutów - zasądzenie kwoty 1.000.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu w tym kosztami zastępstwa procesowego według złożonego zestawienia kosztów. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że nabył przez indos weksel własny pozwanego wystawiony na rzecz (...) Sp. z o.o. w W.. Weksel został wystawiony bez protestu. Powód wskazał, iż pozwany był (...) spółki jawnej (...) G. sp. J. w S., natomiast na

skutek śmierci jednego ze współników nastąpiła likwidacja spółki, zaś za zobowiązania spółki współnicy odpowiadają solidarnie. Pozwany jest obecnie jedynym współnikiem spółki.

Pismem z dnia 10 marca 2015 r. powód, wniósł o wezwanie do udziału w sprawie obok dotychczasowego pozwanego również G. Fabryka (...). G., K. (...) Spółka jawna w (...) w S. oraz dokonał modyfikacji roszczenia w ten sposób, iż wniósł o orzeczenie nakazem zapłaty, że pozwana spółka (...). G., K. (...) Spółka jawna w (...) w S. ma zapłacić na rzecz powoda kwotę 1.000.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty wekslowej od dnia następnego po dacie płatności weksla do dnia zapłaty pod rygorem natychmiastowej wykonalności wraz z kosztami postępowania nakazowego w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia nakazu zapłaty, a w przypadku wniesienia zarzutów - utrzymanie nakazu zapłaty w mocy.

Zarządzeniem z dnia 11 maja 2015 roku sprawa została przekazana do postępowania zwykłego.

Postanowieniem z dnia 25 maja 2015 r. Sąd wezwał do udziału w sprawie w charakterze pozwanego spółkę jawną (...). G., K. (...) Spółka jawna w (...) w S.

W odpowiedzi na pozew z dnia 12 czerwca 2015 r. pozwany W. G. wniósł o oddalenie powództwa w całości, podnosząc zarzut braku legitymacji stron z uwagi na to, iż zarówno powodowa jak i pozwana spółka pod wskazanymi w pozwie nazwami nie funkcjonują w obrocie prawnym.

Na rozprawie w dniu 10 września 2015 r. pełnomocnik powoda sprecyzował nazwę powodowej spółki, wskazując, iż brzmi ona (...) Spółka z o.o. w S..

Na rozprawie w dniu 2 lipca 2015 r. pełnomocnik powoda sprecyzował, iż wnosi o zasądzenie dochodzonej pozwem kwoty od pozwanych solidarnie na rzecz powoda.

Pismem złożonym na rozprawie w dniu 10 września 2015 r. pozwany W. G. wskazał, iż weksel jest częścią zabezpieczenia umowy factoringowej, której stanowi integralną część. Jednocześnie podniósł, iż weksel nie posiada przyporządkowanych należności, przez co istnieje obawa, iż strony będą płacić wielokrotnie te same należności, (zwłaszcza, iż spółka (...) dokonywały kompensat bez wiedzy pozwanego), a ponadto zakup weksla został poczyniony bez zgody rady nadzorczej wymaganej przez umowę spółki.

Na rozprawie w dniu 17 września 2015 r. pozwany wskazał, iż składający podpis na wekslu K. G. (1) nie miał prawa do reprezentowania pozwanej spółki, w imieniu której zaciągnął zobowiązanie wekslowe.

Pismem z dnia 30 września 2015 r. powód, dokonał zmiany podstawy faktycznej powództwa, wskazując jako podstawę dochodzonej pozwem kwoty art. 485 § 1 pkt. 3 kpc. W uzasadnieniu wskazał, iż zobowiązanie objęte sumą wekslową, wynika z umów zawartych przez pozwaną spółkę jawną ze spółką (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (obecnie (...) spółka akcyjna) z siedzibą w W.. Pozwana spółka zawarła w dniu 21.12.2010 roku Umowę faktoringową nr (...) oraz Umowę pożyczki (...) wraz z późniejszym Anekssem do Umowy pożyczki zawartym w dniu 15.07.2011 roku, na podstawie których (...) sp. z o.o., jako (...), udzielił finansowania wierzytelności przysługujących pozwanej spółce od jej kontrahentów, wynikających z dostaw towarów lub świadczenia usług do kwoty 3.500.000 zł. Tytułem zabezpieczenia roszczeń (...) wynikających z Umowy pożyczki, jak również Umowy faktoringowej nr (...), pozwana spółka ustanowiła cesję ogólną wszystkich wierzytelności wobec zgłaszanych (...) kontrahentów oraz weksel in blanco wraz z porozumieniem wekslowym. W momencie zawierania umów jak i podpisywania weksla, pozwana spółka reprezentowana była prawidłowo przez K. G. (1) zgodnie z zasadami wynikającymi z art. 29 ksh oraz § 7 umowy spółki. Limit finansowania na podstawie Umowy pożyczki nr (...) i Umowy faktoringowej nr (...) przyznano do dnia 20.12.2011 r. Ponieważ wartość udzielonego finansowania nie została przez pozwaną spółkę spłacona, w dniu 15.03.2012 roku strony zawarły umowę Ugody, zgodnie z którą zobowiązanie wobec (...) sp. z o.o. na dzień zawarcia Ugody wynosiło 3.671.318,82 zł. Pozwana spółka nie dochowała warunków Ugody, wobec czego została ona wypowiedziana. (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. w drodze Umowy przelewu wierzytelności z dnia 12.12.2012 roku scedowała na powodową spółkę przysługujące jej od pozwanej spółki wierzytelności, które na dzień zawarcia Umowy

przelewu wierzytelności wynosiły 3.504.423,63 zł. Ze względu na rozliczenia istniejące pomiędzy pozwaną i powodową spółką, powód dokonywał kompensat wzajemnych należności pomiędzy spółkami tak, iż zobowiązanie pozwanej spółki na dzień 14.09.2015 r. wynosiło 3.196.748,59 zł. Jednakże powód dochodzi jedynie części tej kwoty, mając za główny cel uzyskanie tytułu wykonawczego uprawniającego do przyłączenia się do postępowania egzekucyjnego z nieruchomości pozwanej spółki, prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Radomsku pod sygnaturą akt komorniczych KM 2372/13.

Pismem z dnia 16 października 2015 r. pełnomocnik powoda wskazał, iż K. G. (1) nie był współnikiem spółki jawnej „w dacie wypełniania weksla”, jednakże zobowiązanie, które zaciągnął u wystawcy weksla w imieniu spółki, a więc i pozwanego, jest wymagalne i znajduje oparcie w zawartej wcześniej umowie pożyczki zaciągniętej u wystawcy weksla w dniu 21.12.2010 r., uzupełnionej następnie aneksem z dnia 15.07.2011 r., a następnie potwierdzonej ugodą z dnia 13.03.2012 r.

Na rozprawie w dniu 20 października 2015 r. pełnomocnik powoda poparł powództwo i wniósł o zasądzenie solidarnie od pozwanego W. G. i G. Fabryka (...). G. K. G. Sp. J. w likwidacji kwoty 1.000.000 złotych wraz z odsetkami od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty.

Pozwany W. G., występujący jednocześnie jako reprezentant pozwanej spółki, wniósł o oddalenie pozwu.

Ostatecznie na rozprawie w dniu 23 listopada 2015 r. pełnomocnik powoda poparł powództwo, wniósł o zasądzenie dochodzonej kwoty na podstawie przepisów dotyczących umowy pożyczki i przelewu wierzytelności wynikającej z tej umowy, czyli art. 720 kc w związku z art. 509 kc oraz oświadczył, że nie dochodzi roszczeń z tytułu weksla.

Pozwany oświadczył, że uznałby powództwo, ale domaga się wyrównania szkód wyrządzonych przez powodową Spółkę. Ponadto podniósł zarzut przedawnienia roszczenia z uwagi na niedochodzenie należności przez kilka lat.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 grudnia 2010 r. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. zawarł z G. Fabryka (...). G., K. (...) Spółka jawna z siedzibą w R. Umowę faktoringową nr (...) oraz Umowę pożyczki nr (...) zmienioną następnie Aneksem do Umowy pożyczki zawartą w dniu 15.07.2011 roku.

Na podstawie umów (...) sp. z o.o., jako (...), udzielił finansowania wierzytelności przysługujących spółce (...) G., K. (...) Spółka jawna od jej kontrahentów, wynikających z dostaw towarów lub świadczenia usług. Zgodnie z art. 2 § 2 Umowy pożyczki zmienionej § 1 ust. 1 Aneksu limit, do wysokości którego (...) finansuje spółkę w formie pożyczki wynosi 3.500.000 zł.

Zgodnie z art. 2 § 3 Umowy pożyczki limit finansowania na podstawie Umowy pożyczki nr (...) i Umowy faktoringowej nr (...) przyznano do dnia 20.12.2011 r.

Zgodnie z art. 5 § 1 Umowy pożyczki tytułem zabezpieczenia roszczeń (...) wynikających z Umowy pożyczki i Umowy faktoringowej spółka (...) G., K. (...) Spółka jawna zobowiązała się ustanowić cesję ogólną wszystkich wierzytelności wobec zgłaszanych (...) kontrahentów oraz weksel in blanco wraz z porozumieniem wekslowym.

Jednocześnie na podstawie Umowy cesji z dnia 21 grudnia 2010 r. w celu zabezpieczenia wierzytelności (...) z tytułu obu umów jak i innych zobowiązań G. Fabryka (...). G., K. (...) Spółka jawna przelała na (...) sp. z o.o. wszystkie swoje aktualne i przyszłe wierzytelności wobec podmiotów gospodarczych, do których prowadzi sprzedaż z odroczonym terminem płatności.

(dowód: umowa faktoringowa nr (...) k.107-109, umowa pożyczki wraz z Aneksem k.110-114, porozumienie wekslowe wraz z blankietem k.118-119, umowa cesji k.115-117)

Wobec braku spłaty w dniu 15.03.2012 roku strony zawarły umowę Ugody, w której to pozwana spółka (...). G., K. (...) Spółka jawna uznała zobowiązanie wobec (...) sp. z o.o. w kwocie 3.671.318,82 zł oraz to, że jest ono w całości wymagalne. Na podstawie § 3 ust 1 i 4 Ugody dłużnik zobowiązał się do spłacenia swojego zadłużenia w miesięcznych ratach nie mniejszych niż 5.000 zł płatnych w ostatnim dniu roboczym danego miesiąca do dnia 31.08.2016 r.

Jednocześnie na podstawie Umowy cesji z dnia 15 marca 2012 r. w celu zabezpieczenia wierzytelności cesjonariusza z tytułu ugody G. Fabryka (...). G., K. (...) Spółka jawna dokonał przelewu na (...) sp. z o.o. wszelkich wierzytelności przysługujących jej w stosunku do wszystkich kontrahentów do wysokości zadłużenia.

Wobec niedochowania warunków Ugody przez G. Fabryka (...). G., K. (...) Spółka jawna, (...) sp. z o.o. wypowiedział ugodę pismem z dnia 24.07.2012 r. Jednocześnie dłużnik został wezwany do zapłaty w kwoty 3.216.773,47 zł w terminie 7 dni.

(dowód: ugoda k.130-131, umowa cesji wraz z aneksem k.132-135, pismo k.135)

(...) sp. z o.o. w drodze Umowy przelewu wierzytelności z dnia 12.12.2012 roku zawartej z (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. przelała przysługujące jej od G. Fabryka (...). G., K. (...) Spółka jawna wierzytelności, które na dzień zawarcia Umowy przelewu wierzytelności wynosiły 3.504.423,63 zł.

(dowód: umowa cesji k.136-137)

W. G. wiedział o przelewie z 12 grudnia 2012 r.

(przyznane przez pozwanego na rozprawie w dniu 23 listopada 2015 r. nagranie 00:05:40-00:06:47 protokół k.399v, płyta k.400, pismo potwierdzające cesję wierzytelności k.379)

Po nabyciu wierzytelności (...) sp. z o.o. dokonała kompensat na rzecz G. Fabryka (...). G., K. (...) Spółka jawna tak, iż na dzień 14.09.2015 r. zobowiązanie G. Fabryka (...). G., K. (...) Spółka jawna wynosiło 3.196.748,59 zł.

(dowód: oświadczenia o kompensacie k.381-390)

Obecnie G. Fabryka (...). G., K. (...) Spółka jawna w S. znajduje się w likwidacji. Jej jedynym wspólnikiem i likwidatorem jest W. G..

(bezsporne)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Początkowo powód oparł swoje roszczenie na wekslu. Pozwany zakwestionował odpowiedzialność wekslową pozwanej spółki z uwagi na to, iż na wekslu znajdował się podpis osoby nieuprawnionej do reprezentacji spółki w chwili jego wystawienia. Ostatecznie powód dokonał modyfikacji żądania, domagając się zapłaty z tytułu umowy pożyczki, z tytułu której wierzytelność nabył na podstawie umowy cesji z dnia 12 grudnia 2012 r.

Pozwany w toku postępowania podniósł zarzut niewłaściwego oznaczenia stron postępowania oraz zarzut przedawnienia roszczenia.

Odnosząc się do pierwszego z zarzutów, wskazać należy, iż powód wskazał podmioty gospodarcze objęte rejestrem KRS oraz sprecyzował oznaczenie spółki po stronie powodowej, a zatem twierdzenia pozwanego, iż powodowa spółka nie istnieje w obrocie gospodarczym są bezzasadne.

Przechodząc natomiast do zarzutu przedawnienia, wskazać najpierw należy na podstawę dochodzonego roszczenia.

Zgodnie z art. 509 § 1 kc wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiłoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. W wyniku przelewu przechodzi na nabywcę ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, który zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązaniowego, jaki wiązał go z dłużnikiem. Stosunek zobowiązaniowy nie ulega zmianie, natomiast zmienia się osoba uczestnicząca w nim po stronie wierzyciela. Celem i skutkiem przelewu jest przejście wierzytelności na nabywcę i utrata jej przez cedenta – zbywcę.

Wierzytelność przysługująca (...) sp. z o.o. została skutecznie zbyta na rzecz powoda, który w tym zakresie stał się następcą prawnym cedenta (sukcesja syngularna), a co za tym idzie podmiotem uprawnionym do dochodzenia spełnienia świadczenia pieniężnego na swoją rzecz. W procesie o zapłatę należności, opartym na twierdzeniu o nabyciu wierzytelności wskutek przelewu, badanie sądu obejmuje zarówno istnienie, jak i treść stosunku zobowiązaniowego, jaki wiązał dotychczasowego wierzyciela z dłużnikiem (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 25 października 2012 r., V ACz 810/12, LEX nr 1223197).

W niniejszej sprawie pozwaną spółkę jawną, a więc i samego pozwanego, oraz poprzednika strony powodowej łączyła Umowa Pożyczki nr (...) zmieniona następnie Aneksiem zawartym w dniu 15.07.2011 roku. Powód nabył wierzytelność w drodze przelewu z dnia 12 grudnia 2012 r.

Zgodnie z art. 720 § 1 kc przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własności biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

Zgodnie z art. 117 kc z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. Po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata (art. 118 kc). Bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne (art. 120 § 1 kc). Świadczenie z umowy pożyczki jest świadczeniem jednorazowym, choć płatnym w systemie ratalnym, zatem termin jego wymagalności należy wiązać z datą ostatecznej spłaty zadłużenia. Od tego zatem momentu można mówić o wymagalności roszczenia, a tym samym o rozpoczęciu biegu jego przedawnienia (por. Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 11 lipca 2012 r. w sprawie o sygn. akt I ACa 671/12). Natomiast zgodnie z art. 123 § 1 pkt 1 i 2 kc bieg przedawnienia przerywa się przez m.in. przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia lub uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje.

W niniejszej sprawie nie ulega wątpliwości, iż przedmiotowa umowa pożyczki została zawarta w ramach prowadzonej przez (...) sp. z o.o. działalności gospodarczej, a zatem podlega trzyletniemu okresowi przedawnienia. Termin spłaty pożyczki został określony do dnia 20 grudnia 2011 r., zatem bieg przedawnienia rozpoczął się od dnia 21 grudnia 2011 r. Został on jednak przerwany w dniu 15 marca 2012 r., kiedy to strony umowy pożyczki zawarły ugodę, w której pozwana spółka uznała roszczenie. Termin przedawnienia zaczął biec na nowo w stosunku do pozwanej spółki jak i pozwanego od dnia następnego, tj. od dnia 16 marca 2012 r. W niniejszej sprawie powód wniósł pozew przeciwko pozwanemu W. G. w dniu 2 marca 2015 r., a więc przed upływem trzyletniego terminu przedawnienia. Wniesienie pozwu spowodowało ponowne przerwanie biegu przedawnienia. Ponieważ przerwanie biegu przedawnienia w stosunku do jednego z dłużników solidarnych nie ma skutku względem współdłużników (art. 372 kc), zatem przedawnienie nadal biegło w stosunku do pozwanej spółki. Jednakże pismem z dnia 10 marca 2015 r. powód dokonał dopozwania pozwanej spółki, a więc również przed trzyletniego upływem terminu przedawnienia. Zgodnie z art. 198 § 1 kpc, wezwanie do udziału w sprawie w charakterze pozwanego dokonane przez sąd na podstawie art. 194 kpc zastępuje pozwanie. Skutki materialnoprawne dopozwania, a w szczególności przerwanie biegu przedawnienia, w sytuacji gdy wniosek o wezwanie nowej osoby zgłasza powód powstają zaś z chwilą zgłoszenia takiego wniosku (tak: komentarz do art. 194 kpc, K. Piasecki (red.), Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. T. 1, Wyd. 5. Warszawa 2010, Legalis oraz H.

Pietrzykowski, Metodyka pracy sędziego w sprawach cywilnych, str. 240-241, LexisNexis, Warszawa 2014). Dlatego też w stosunku do pozwanej spółki nie ma znaczenia, kiedy zostało wydane postanowienie przez Sąd w przedmiocie wezwania do udziału w sprawie

Mając na uwadze powyższe, zarzut przedawnienia uznać należy za bezzasadny.

Dłużnikiem na podstawie umowy pożyczki jest pozwana spółka, jak również pozwany jako jej wspólnik, który zgodnie z art. 22 § 2 ksh odpowiada solidarna ze spółką i pozostałymi wspólnikami oraz zgodnie z art. 31 § 1 ksh subsydiarnie za zobowiązania spółki jawnej. Natomiast zgodnie z art. 31 § 2 ksh przepis § 1 nie stanowi przeszkody do wniesienia powództwa przeciwko wspólnikowi, zanim egzekucja z majątku spółki okaże się bezskuteczna.

W niniejszej sprawie powód udowodnił istnienie jak i treści stosunku zobowiązaniowego, na podstawie którego dochodzi zapłaty. Z ustalonego stanu faktycznego wynika, iż pozwana spółka, jak również solidarnie pozwany, zalega z zapłatą kwoty dochodzonej pozwem.

Mając powyższe na uwadze, Sąd zasądził solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kwotę 1.000.000 zł, zgodnie z żądaniem pozwu.

Sąd zasądził od powyższej kwoty odsetki ustawowe na podstawie art. 481 kc w stosunku do pozwanego W. G. od dnia 6 czerwca 2015 roku do dnia zapłaty i w stosunku do pozwanego G. Fabryka (...). G., K. (...) Spółki jawnej w (...) od dnia 24 czerwca 2015 roku do dnia zapłaty, przyjmując za dzień wymagalności dzień następnny po doręczeniu odpisu pozwu pozwanej spółce oraz pozwanemu.

Rozstrzygnięcie o kosztach Sąd oparł na treści art. 98 § 1 kpc, który ustanawia zasadę, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. W niniejszej sprawie powód wygrał sprawę w całości. Koszty poniesione przez powoda obejmowały opłatę sądową od pozwu w wysokości 12.500 zł, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 7.200 zł ustalone na podstawie § 6 pkt 7 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. z 2013 r. poz. 461) oraz koszty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł. Łącznie 19.717 zł.

Na tej podstawie w punkcie drugim wyroku Sąd zasądził solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kwotę 19.717 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sąd na podstawie art. 113 § 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 98 kpc nakazał ściągnąć solidarnie od pozwanych na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. kwotę 37.500 zł tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej.

SSO Alina Gąsior

ZARZĄDZENIE

1. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda oraz pozwanemu W. G., który reprezentuje również spółkę jawną Fabryka (...). G., K. G..

P. Tryb., 29 grudnia 2015 r.

SSO Alina Gąsior